

Budapestre vonatkozó ujságcikkek

Osztályozás

Tárgy

613.47

Szerző:

Cím: Strandfürdőt építenek az új
Lóversenypályán.

Idő

"1921"

Forrás:

Magyarország

Személy

Bp.
(Hely)1921 I 23
(Idő)

(Köt. v. füz.) (Oldal)

Közp. nyomt.

Strandfürdőt építenek az új lóversenypályán

A Lovaregylet ajánlata — 1924-ben lesz készen az új pálya

— A Magyarország tudósítójától —

A főváros 1911-ben a lóversenytér céljaira negyven évre bérbeadott a Magyar Lovaregyletnek 271.492 négyszögöl területet a Ligetelki dűlőben azzal a kikötéssel, hogy 2.500.000 korona berendezési költséggel köteles a versenytér elkészíttetni és a versenyeket 1916 tavaszán megkezdeni.

A háború megakadályozta az építkezést folytatását és az egyület kénytelen volt három évi haladékokat kérni a fővárostól. A még mindig tartó háború arra készítette a Lovaregyletet, hogy 1918 őszén egy újabb beadványban még két-három évi halasztást kérjen. A főváros tanácsába a Károlyi-forradalom idején bekerült szélsőséges elemek azonban olyan kikötéseket tettek, hogy azok teljesítése a lóversenyek megszűnését eredményezték volna. 1919-ben a proletárdiktatúra felszántatta úgy a régi, mint az új, épülőfélben levő pályát. A kommunizmus bukása után 1919 decemberben a tanács felhívta a Lovaregyletet, hogy az összes szerződéses feltételeket magában foglaló ajánlatát mutassa be.

Ez meg is történt, a tárgyalások megindultak a főváros és a Lovaregylet között, melyeket most fejezték be. Az új szerződési tervezet nagyjában megegyezik a régivel és csak egy-két pontban tér el tőle.

A leglényegesebb a vizsgálatás terén történt. A vízművek fejlesztését ugyanis a háború megakasztotta és a versenytér napi 1800 köbméter víz szükségletét onnét nem lehet fedezni, a mai viszonyok mellett pedig hozzávetőlegesen sem lehet megállapítani azt az időt, mikor a kifejlesztés lehetséges lesz. Megállapítottak abban, hogy a Lovaregylet egyrészt a népligeti víztelepet használja, másrészt a Rákospatak vizének felhasználására vízmedencét létesít, az új lóversenytér mellett lévő saját területén gyűjtik össze a vizet a patak vizének állandó átfolyásával. A tervnek kivitele közel hét millió koronába fog kerülni. A főváros az egyület által épített vízművet amortizálni fogja 4%-os kamataival együtt az együlettől megillető jövedelmek felének átengedésével. Az építendő medencét másképp is értékesíti a város, úgy hogy azt halastó vagy strandfürdő céljaira használja fel, melynek tiszta jövedelméből a főváros ötven százalék illeti meg. A kikötés szerint a büffet a főváros házikézelésbe veszi és ott a községi élelmiszerüzem áruait hozza forgalomba.

A szerződéstervezetben — melyet Berzel Jenő tanácsnok és Kállay Sándor tanácsjegyző készített — még a következő feltételeket toldják. A versenyeket 1924-ben meg kell kezdeni. A bérlet 1920. dec. 15-től 1960. december 15-ig tart,

melyért a főváros mezőgazdasági haszonbér címén évi 85.000 koronát kap, a totalizátor-forgalom után a fővárosi szegényalap javára 15%-os részesedés egyharmadát, ezenkívül a vigalmi adó illeti meg a fővárost.

A döntésnek február 15-ig meg kell történnie, mert a Lovaregylet — ajánlata szerint — csak addig állja a megállapodásokat, különben azzal fenyegetőzik, hogy a versenyeket az alagi pályán fogja rendezni.

A főváros részesedésének elmaradása jelentős veszteséget jelentene, minek illusztrálására a városgazdasági ügyosztály előterjesztése több számadattal szolgál. A Lovaregylet a szegényalap javára 1916-ban 394.768, 1917-ben már 818.343, 1918-ban pedig 1.600.372 koronát fizetett be, haszonbér címén pedig 1916-ban 60.832, 1917-ben 131.781, 1918-ban pedig 272.781 koronával dotálta a fővárost. Ehhez jön még a vigalmi adó, mely 1918-ban 719.509 koronát juttatott a fővárosnak a lóverseny jövedelméből. Ha a múlt évi alagi lóversenyek számadatait vesszük figyelembe, 1920-ban a főváros közel két millió koronával károsodott azért, mert a versenyeket nem Budapesten, hanem Alagon tartották meg.

Az előterjesztéssel a pénzügyi bizottság pénteken foglalkozik és már a legközelebbi közgyűlés tárgysorozatára is kitűzik, hogy február 15-ig a szerződést megköthessék.

nyomda 1920